

Gümrükçü Zakkay çok zengindi.

Yoksullardan para isterdi.

Kendiyle gurur duyuyordu.

Onu seven yoktu.

Bir gün İsa o kente girdi.

Herkes onun ardından gitti.

Zakkay da görmek istiyordu.

Ama kısa boyluydu.

İsayı x x görmek için, görmek için

İleri koştu, bir ağaca çıktı.

Rab İsa gelip yukarı baktı, ona seslendi:

"Zakkay, Zakkay, senin evinde kalmak
gerek.

Çabuk aşağı in, Zakkay!"

Rab İsa onun yüreğini sevgiyle özgür kıldı.

Zakkay İsa'ya şöyle dedi: "Rab'bim affet
beni!"

Mutluyum, onu gördüm, onu gördüm.
Evime geldi. Yeni yaşam verdi.